

KECSKEMÉTI

## SZŐLŐSGAZDA

SZŐLŐ-, GYÜMÖLCS- ÉS KERTGAZDASÁGI SZAKLAP.

A Kecskeméti Szőlő- és Gyümölcstermelők Egyesületének hivatalos közlönye

Előfizetési ár egész évre 2 P.

Megjelenik minden hónapban

Egyes szám ára: 20 fillér

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: MELLÉTHEI BARNÁ TIBOR

Szerkesztőség: III., Széchenyi-tér 6. sz. Tel.: 289. ●●●●● Kiadóhivatal: Arany János-u. 8. sz. Telefon: 114.

## A szőlősgazdák boldogulása

Megnehezedett a szőlősgazdák feje fölötte az idők járása.

Az a reménység, mely a jóminőségű borok elérésével eltöltötte a termelők szívét, nem vált valóra.

Van borunk remek minőségű, — de kevés. És erre a kevésre sincs megfelelő pénzajánlat.

Nincs kivétel, tehát nincs borforgalom! Amit a belsőfogyasztás felvesz, az a pénztelenség miatt édes-keves!

Nincs is nehezebb sorsa senkinek mint a szőlősgazdának!

Évek óta próbálják már lábra állítani e munkaadóját az ország termelő rétegének, — de az eddigi rendszabályok nem sok eredményre vezettek. A szőlősgazda társasága megmaradt: a nyomorúság!

Ez nem akar sehogyse eltávozni tőle, pedig lehetne olyan intézkedést életbeléptetni, amely eltávolítaná e keserves úttársát a legszorgalmasabb termelőnek!

Legelső és legfőbb dolog volna: — teljesen eltörölni a borfogyasztási adót!

Egyáltalán lebontani minden korlátot, mely a borértékesítést megnehezíti!

Kerüljön a bor éppen úgy piacra, mint a búza és a kukorica.

Bárki szabadon hozhassa forgalomba, minden nehézség, adó és illeték stb-i nélkül!

A hatóság szerepe csak arra szorítkoznék, hogy megakadályozza és megbüntesse keményen a — borhamisítókat, és a

rossz borokat forgalomba hozni akarókat!

Szegeden évek óta piacon árulják a borokat. Nyíltan és szabadon. Mindössze 25 literen felüli mennyiségeket kell a vevőknek vásárolnia.

Mi akadályozhatja annak, hogy a termelő a piacon ne adhasson el akár 1 litert is, ha van rá vevője?

Ha pedig mégse lehetne ennyire szabadbá tenni a piaci forgalmat, miért nem vásárolhatna legalább 5 litert?

Elismerjük, hogy pénzügyi okok erősen közrejátszanak e forgalom engedélyezésénél, azonban miért hátrítják a szőlősgazdákat a terhek jó részét, mikor azokat mindenkinek egyformán kellene viselni az egész országban!

Milyen igazság az, hogy a sokat áldozott szőlősgazda, ha meg akar inni a saját termései borából egy litert, már fogyasztási adót kell utána fizetnie!

Dolgozik, áldoz, segít sok embertársas nyomorúságán, munkát adva nekik, — s ha csak néhány liter bort termel is áldozatos munkájával, ott áll hordója csapjánál a — finánc!

Valahogy nem jól van ez így! Ezen kellene segíteni mielőbb, s akkor egészen biztosan megszökne a szőlősgazdák mellől, leázhatatlan kíséreljük — a nyomorúság!

Mennyi ígéretet kapott már a borfogyasztási adó teljes eltörlése ügyében a szőlősgazda társadalom. — itt volna az idő a teljesítésre nézve is!



## Létesítsünk exportpiacot!

Már egyszer szó volt erről lapunk hasábjain, de ez annyira fontos kérdést ne engedjük elaludni

A „híros város“ neve világszerte egybe van forrva a gyümölcssel, s ezt kihasználni teljesen, minden termelő elsőrendű kötelessége.

Eddig azonban vajmi kevés történt e célból!

Az is bizonyos, hogy egy városunk hírnevének megfelelő exportpiac létesítése márholnapra, nem lehetséges. — Hozzá kell kezdeni azonban minél előbb.

Legfontosabb az eredményre nézve — a típusgyümölcstermelésre való berendezkedés.

Erre vonatkozólag e sorok írójának következő véleménye van.

Városunk ifjú és agilis polgármestere a Szőlősgazdák és Gyümölcstermelők Egyesületének bevonásával, — s a legnagyobb gyümölcs-exportörök meghívásával tartson egy ankettet, s ezen domborodjék ki kétségbevonhatatlanul az a néhányfajta gyümölcsnek a neve, amelyeket mindig könnyen el lehet helyezni vámkülföldön. — Tehát: amiket vesznek, s — amiket keresnek, — s amelyek termesztése Kecskeméten kiváló eredménnyel történik.

Ezeket a gyümölcsfajtákat kellene már a tavaszi (esetleg az enyhe téli) időben elültetni nagyobb mennyiségben.

E sorok írójának véleménye szerint — ha a hatóságnak lenne hatásköre e téren — úgy kötelezően kimondatná (esetleg szabályrendeletileg), hogy az ültetésre kerülő gyümölcsfák 90%-ának típusgyümölcsfának kell lennie!

Egy kis hatósági gyámkodás mindig felfért a magyarra, mert sok itt a mindentudó szakember!

Miért is is van szükség típusgyümölcsre?

Minden gyümölcstermelő vidéknek főcélja az, hogy termését márkázza, — vagyis ugyanegy fajtát tömegbe nevelve piacot teremtsen neki. Minden évben ugyanazon árut tudja kiszállítani, ugyanazon finomságban, zamatban s féregmentességben. Ez kitartó munkának lehet csupán eredménye, és annyira szükséges, hogy lassanként nem is tudunk ellenni nélküle. Külföldön igen nagy a konkurrencia, s ha eredményt akarunk elérni, úgy rá kell térnünk minél előbb a legbeváltabb típus termesztésére. Olyan fajokra, amelyek csak a mi homokunk-rádiumaktivitásától kaphatják zamatjukat, szízüket és kiválóságukat. Ezeket sehol másutt utánozni ne lehessen, s ha mégis megkísérelné egyes gyümölcstermelő vidék előállítását, azonnal észre lehessen venni, hogy csak utánzata a mi kiváló termésünknek.

Fenti rendelkezés kibocsátásával csak abban a városnak fel kellene tavaszra nyitnia exportpiacot!

Az exportpiacon a termelő már fátalanul becsomagolt gyümölcsfélét árusítana, ehhez lenne névcédulája is elhelyezve. Az exportpiacon el lenne a rendes gyümölcspiactól kerítve s csak egy bejárata lenne. A szállítandó gyümölcssel pakolt ládikákat joga lenne a hatósági megbízottnak megvizsgálni s csak olyan áru kaphatna márkát igazoló városi pecsétet, amely minden tekintetben kifogástalan. A becsomagolt gyümölcsládikák ára a bruttó súly szerint lenne fizetendő, minden úgy nevezett forslág levonása nélkül. (Netto für brutto.) Így a termelő gondos és lelkiismeretes munkája értékelve is lenne. Minden termelő, aki az exportpiacra hozná áruját, bekerülne nevével és árujával a „városi export-könyvbe“. Olyan termelő, aki egész gyümölcsszezon alatt kifogástalan gyümölcsöt árusított, minden év novemberében belekerülne a „Termelési aranykönyvbe“. Három egymásutáni évben aranykönyvbe került termelő „Gyümölcsmesteri oklevelet“ kapna s az ily termelő a törvényhatósági közgyűlés által jogosítva lenne a város címerével ellátott csomagoló selyempapírra nevét és lakhelyét rányomatni. Ilyen megbízható gyümölcsmestertől természetesen a kereskedők is nagyobb bizalommal vásárolnának.

Külföldön — ahogy láthatjuk az olasz és spanyol narancsféléken, — a termelők maguk készítik el ládacsomagjaikat s így legjobban tudják értékesíteni termésüket. Nálunk is meg kell kezdeni valakinek a csomagolós piacrahozatalt s akad mindjárt elég sok követője. Célirányos azonban az lenne, ha a város külön exportpiacot nyitna s szabályrendeletileg szabályozná annak mikénti forgalmát. Mint-hogy a csomagolt áruknál a legfontosabb a bizalom kérdése, szükséges volna — különösen eleinte — míg belenevelődik a termelőközönség, egypár büntetési §-t felvenni a szabályrendeletbe. Így pl. aki színezi az árut első esetben a szegényalap javára elkoboznák áruját, második esetben megbüntetnék pénzbellel is, míg harmadik esetben — ezenfelül — ki lenne az exportpiacról bizonyos időre tiltva. Ily módon Kecskemét gyümölcstermése igen sokat nyerne hírnévben és forgalomban, míg a kereskedők munkája nagyon meg lenne könnyítve.

A külföldi szállításra nem kerülő silányabb minőségű gyümölcsfélét csomagolatlanul árusíttatnék a rendes gyümölcspiacon. Itt aztán forgalomba kerülne a termés azon része, amely nem bírná el a szállítást, érettsége, vagy si-



természetesen minden termelő  
hogy termésével csak az  
erüljön. Jobban igyekezne vé-  
sokkal szívesebben hozna áldo-

zatot gyümölcsfái megvédésénél s igyekezne  
mindenki azon, hogy bekerüljön neve a „Ter-  
melési aranykönyvbe“ s néhány év múlva  
megszerezze a „Gyümölcsmesteri oklevelet“.

## Az idei kiállításokról leszűrt tanulságok

Írta: Muraközy Dezső

A bírálat csak akkor lehet jó, azaz igazságos és elfogulatlan, ha kellő helyzet és szakértelmén alapul. Utóbbiak alatt értenünk kell a termelési tényezők, vagyis azon évente változó okok ismeretét, melyek a termés eredményét minőségben és mennyiségben minden évben különféleképpen befolyásolják. Ezekkel tisztában a termelők közül is csak azok a termelők lehetnek jó bírálók, akik hosszú éveken keresztül maguk saját személyükben foglalkoznak hivatásszerűleg gyümölcstermesztéssel.

Osszuk bírálatunkat a kettőskönyvitel módszer szerint két részre, egy követel és tartozik oldalra. Mondjuk meg mint termelő termelőtársainknak őszintén, a szükséges nyíltsággal, hogy mily részletei szereztek nekünk igaz örömet, mily részleteivel voltunk kevésbé megelégedve, mit írhatunk javára, miben csalódtunk, mit kell a jövő kiállításról, illetve termelőtársainktól elvárunk, ha együttes, nemcsak célunkat el akarjuk érni, ha kicsi, megcsonkított Országunkat valóban Európa gyümölcsöskertjévé akarjuk fejleszteni?

Összint elismeréssel kell adóznunk minden kiállító termelő társunknak a mai nehéz helyzetben különösen méltánylandó buzgalmaért és törekvéseért, mellyel egyenként hozzájárult ahhoz, hogy gyümölcstermelésünk eredményét országos viszonylatban bemutathassuk. Ez a törekvés a felvonultatott nagy tömegekkel elértnek mondható. Méltánylandó a Győe vezetésének az a nemes törekvése is, mellyel a felvidéki és az alföldi ugyanazon fajú almákat külön-külön csoportokban akarta bemutatni, ezzel mintegy iskolapéldát kíván adni arra nézve, hogy a két termelő körzet terményei mennyiben hasonlóak, illetve mennyiben különböznek egymástól. Tömegtermelési, illetve tömegvásárlási, különösen kiviteli szempontból, nagykereskedők szemüvegén keresztül bí-

rálva el a dolgot, az elgondolás minden elismerésre méltó. Hogy a kép, az általános benyomás, melyet az illetéknéppen elrendezés nemcsak a termelői szemnek, de a nagyjából teljesen laikus nagyközönségnek is nyújtott, csak megközelítőleg volt az, amit tőle a rendezőség várt, azt részben a termelők, részben a kiállítást rendezők tartozási rovatába könyvelhetjük el.

A kiállítás vezetőségéről fel kell tételoznünk, hogy abban a hitben élt, hogy a kiállítás illetéknéppen elrendezésével egyes vidékek összes termelőinek szerez nagybani vevőket, különben nem érthetjük meg, az oregoni ládákon miért akart a Gyümölcstermelők Országos Egyesületének reklámot szerezni a termelői név rovására, melyet alig lehetett kibetűzni? A kétsoros csomagolás inkább azt a célt szolgálhatta volna, hogy ugyanazon csomagolásban az egyes ládák postán el lehessenek küldethetők privát emberek részére, de akkor miért kellett a termelők nevét eltitkolni? A termelők mindig azon céllal mennek a kiállításra, hogy termésüknek piacot, vevőket szerezzenek. Kérjük ezt a jövőben honorálni. Ki gondolja azt, hogy evvel ártunk a kereskedelemnek? Sőt ellenkezőleg! Az egyes termelők privát megrendeléseikkel és almák, gyümölcsök megismertetésével és közkedvelté tételével sok esetben piacot szereztek a nagykereskedelemnek. Viszont azonban tudni kell, hogy u. n. „Minta-csomag“-ként egy 10 kg-os láda alma egyfajtából egy megrendelőnek sok, mert aki a termelőtől akar beszerezni almát, annak legalább 5 fajta, de inkább 10 fajta almára van szüksége, hogy ősztől tavaszig legyen állandóan érő, zamatos gyümölcse. Ezért bajos nekünk 2—3 fajta kizárólagos termelésére áttérnünk. (Ez csak egyéni vélemény. Szerk.)

Nem feledkezhetünk meg a kiállítás külső

Kiváló minőségű

**fajtiszta gyümölcsfák kaphatók**

**Kecskeméti Faiskola és Magtermelő Rt-nél**

Iroda: Kecskemét, Széchenyi-tér 6. sz. Telefon 289.



keretének megemlítéséről. Azért mondunk nyomatékka csak keretet, mert díszítésnek igazán nem mondhatjuk a túlságos puritán egyszerűséggel létrehozott miliót, melyben gyümölcsjeink elhelyezést nyertek. Hogy a keret milyen lehetett volna, arra például felhozom a Budavidéki Őszibarack-termelők Egyesületét, vagy az egyes szállodák étkezési termeinek terítési módjait, hol a gyümölcs igazán étvágygerjesztőleg hatott a laikus közönségre is. Nézetünk szerint az ezévi keret abban az esetben lett volna megfelelő, ha a gyümölskiállítás területe az Iparcsarnok egészét elfoglalta volna és ha a nagykereskedők százai jelentették volna be magukat biztos gyümölsvétel kötésekre. Szerintünk az egyes csoportok egységét még jobban kidomborító, — és amellet az egyéni ízlést nem nélkülöző fülkés rendszer, megfelelő virág, girland és drapéria díszítéssel sokat emelt volna még a kevésbé szép almák tetszetőségén is s így a vásár mérlegét termelői szempontból javította volna. Jövőre semmiestre sem pártolhatjuk a raktárszerű elrendezést.

Ha a kiállítás egészéről beszélünk, nem melőzhetjük el magát a hivatalos bírálatot sem és pedig annál kevésbé, mert úgy véljük, hogy a termelői elgondolások e tekintetben is csak az összerdeket szolgálhatják. Amennyire helyeseltük a bíráló bizottság eredeti megalakulását, melyben egyes termelői körzetek érdekelkü megbízottai is helyet foglaltak volna, — legalábbis a szükséges felvilágosítás megadására, — éppannyira fájlaltuk, hogy termelőink érdekképviselei a bíráló bizottságból tel-

jesen kimaradtak. Városunk, e kérdésben már csak azért is lehet, mert hiszen téli almáival másodízben is elnyerte. A bíráló adatának nehézségeit annyira nem jük le, hogy nem is tudjuk elképzelni alkalmazott módszer mellett abszol nyugtató ítéletet mondhatott volna a kiállítás anyag felett. Amint kecskeméti egyesületünk vezetősége a kiállítás előtt összes kiállítóinál személyes meggyőződést szerzett, a kiállítók összes gyümölsstermelési tevékenységeiről, ugyanazonképpen a bíráló bizottságnak is a feltételes jelölés után meg kellett volna a helyszínen látogatni legalább a nagyobb díjakra nézve eshetőséggel bíró néhány termelőt és végleges döntését a látottak alapján nyugodtabb lelkiismerettel hozhatta volna meg. És az országos pomológia érdekében ezek a kis, a mai autós világban kérdésként egyáltalán nem szerepelhető kiszállások felbecsülhetetlen értékkel bírnának, hisz az ország termelőinek elitjét ismernék meg a maguk működési területén szerzendő tanulmány keretében.

A magyar gyümölcs minden kifogásunk mellet az ezévi kiállítással elindult világkörüli útjára s ha a termelőkben meglesz a további küzdelemhez szükséges kitartás, erő és áldozatkészség s ha az egyes vezetőségek és intéző körök támogatást is fognak nyújtani a további termelések érdekében, akkor nemsokára eljön az idő, amikor a magyar gyümölcs elmondja magáról:

Jöttem! láttak! — győztem!

Úgy legyen!

## GYÜMÖLCSÖSBEN—SZŐLŐBEN ne feledkezzünk meg a téli védekezésről!

Ha féregmentes, egészséges és bő termést akar elérni, akkor  
Védekezzék AGRO NÖVÉNYVÉDŐ készítményekkel.

Több ezerszer kipróbált, beigazolt eredmény.  
Kérjen védekező szereinkről díjmentes ismertetőt!

**Biztos siker!**

„CHINOIN“  
Mezőgazdasági és ipari RT.  
**Krausz — Moskovics**  
egyesített növényvédelmi  
osztálya.

„AGRO“

**Biztos siker!**

növényvédelmi és mezőgaz-  
dasági társaság  
**BUDAPEST**  
IV. Hajó-utca 2. szám.  
Bécsi-u. sarok.

Telefonszám: Automata 804—77.